

Imati na pameti Božje...

[...] svojim naukom, a i prijekorom Petru, Isus daje jasne smjernice kako u vlastiti život unijeti kao Božje sve ono što samo po sebi ne bismo rado unijeli, a vidimo da može postati mnogo korisnije za spasenje, nego toliko ljudskih stvarnosti na koje trošimo mnogo vremena i snage, a ne preobražavaju nas i ne pobožanstvenjuju na putu spasenja. Naprotiv, sve svoje snage bismo trebali usmjeriti prema tome da slijedimo njega, to jest da idemo za njim, kako sam reče. Tada se ne bismo previše mislili ni trošili oko toga kako sačuvati zemaljsku stranu života na zemlji, jer time smo u opasnosti izgubiti sve. Naprotiv, nastojali bismo otkriti ono što je vječno i neprolazno, a to je život sukladan Kristovoj riječi – evanđelju, i njegovu primjeru, čime doista vlastitom životu dajemo ljepšu i uzvišeniju dimenziju. Upravo to znače njegove riječi: Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi svoj život poradi mene i evanđelja, spasit će ga. Budimo stoga ozbiljni i odvažni, mislimo na ono što je Božje u životu, te pođimo za Isusom noseći svoj križ, jer u njemu je očito van pravi život, kako bismo stekli ispravan osjećaj za neprolaznom stranom života, te kako-tako došli do vječnoga spasenja.

<https://www.vjeraidjela.com/imati-na-pameti-bozje-razmisljanje-uz-24-nedjelju-kroz-godinu-b/>

Hodit ću pred licem Gospodnjim u zemlji živih.

Ljubim Gospodina jer čuje
vapaj molitve moje:
uho svoje prignu k meni
u dan u koji ga zazvah.

Užeta smrti sapeše me,
stegoše me zamke podzemlja,
snašla me muka i tjeskoba.
Tada zazvah ime Gospodnje:
»Gospodine, spasi život moj!«

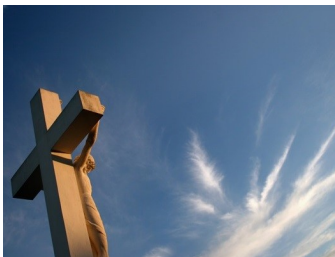
Dobrostitv je Gospodin i pravedan,
pun je sućuti Bog naš.
Gospodin čuva bezazlene:
u nevolji bijah, on me izbavi.

On mi život od smrti izbavi,
oči moje od suza, noge od pada.
Hodit ću pred licem Gospodnjim
u zemlji živih.

Otpjevni psalam: Ps 116, 1-9

POTICAJ NA RAZMIŠLJANJE

Križem do slave razmišljanje uz Uzvišenje svetog Križa - 14. rujna



[...] Svojim govorom o Sinu Čovječjem uzdignutom na stup sramote, na stup križa, Isus progovara o ovom jedinstvenom putu uzdignuća koje se događa na vrlo proturječan način. Bio je uzdignut da na križu visi kao znak sramote i opomena svima koji ga budu promatrali, ali Bog je snagom svoje ljubavi pretvario križ u jedino sredstvo spasenja po kojem su se otvorila vrata neba. Nakon njegova uzvišenog poniženja na križu i svima koji vjeruju u njega i sjedinjuju se s njegovom osloboditeljskom žrtvom moguće je dosanjati snove spasenja.

Zato on veli da je od trenutka njegova uzdignuća na križu moguće uzići na nebo svakome tko u njega vjeruje. Uzdignuće u nebo postaje stvarno junačko djelo koje nadilazi kategorije ovoga svijeta na koje nisu pozvani oni koji su se istakli nekom ljudskom posebnosti, nego koji su primili ljubav Božju koja je došla s križa. Jer sam Isus se koristi križem, predmetom poruge i opomene, onim što je bilo najprezrenije i najodbačenije u svijetu, da uzvisi sebe, dajući onda prigodu i svakom vjerniku da ga nasljeduje držeći se takvog proturječnog uzdignuća koje u ničemu ne slijedi logiku ljudske proslave. Samo po križu se dolazi u nebo, gdje postoji zapis zlatnim slovima, ne u enciklopediji ili priručniku, nego u knjizi života.

Držimo se stoga ovog uzvišenog sredstva spasenja ne kojem je Krist Gospodin doživio poniženje da bi nas uzvisio. Držimo se uzvišenog križa Gospodnoga, jer nam za put do neba treba oslonac, a on je istinska odskočna daska bez koje ne možemo u visine. Uputimo se njime, jer on je skala spasenja kojom se penjemo do svog životnog uzvišenja u vječnoj proslavi u nebu.

<https://www.vjeraidjela.com/krizem-do-slave-razmisljanje-uz-uzvisenje-svetog-kriza/>

KONTAKT



Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

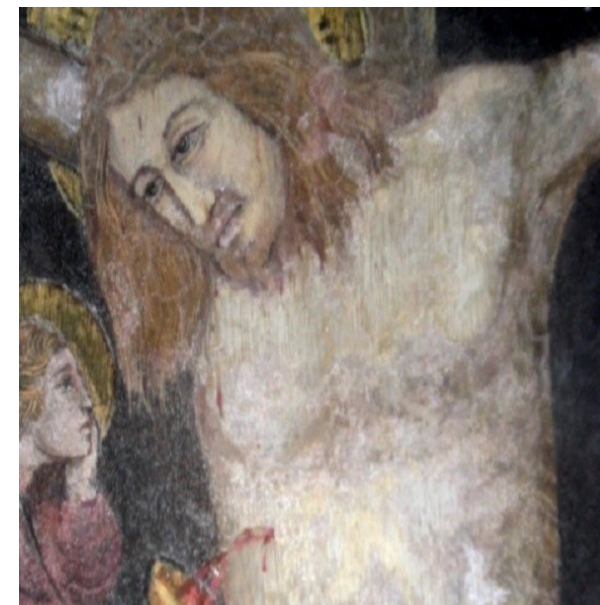


“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb

Godina 12 • broj 504 • 2021. godina

DVADESET I ČETVRTA NEDJELJA KROZ GODINU

12. rujna 2021.



Ti si Pomazanik-Krist! ...
Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi.

<https://zagrebacka-policija.gov.hr/o-nama/policijska-kapecanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Mk 8, 27-35

U ono vrijeme: Krenu Isus i njegovi učenici u sela Čezareje Filipove. Putem on upita učenike: »Što govore ljudi, tko sam ja?« Oni mu rekoše: »Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka.« On njih upita: »A vi, što vi kažete, tko sam ja?« Petar prihvati i reče: »Ti si Pomazanik – Krist!« I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu.

I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon tri dana da ustane. Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i poče odvrćati. A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru: »Nosi se od mene, sotonu, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!«

Tada dozva narod i učenike pa im reče: »Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga.«

Blažena Djevica Marija Žalosna - 15. rujna

Žalost koja ima smisla

[...] Vjernicima se predlaže da tijekom čitava mjeseca rujna ili barem tijekom 7 dana mole pobožnost 7 Marijinih žalosti. Ta pobožnost počela se širiti još u 12. stoljeću unutar monaških samostana cistercita i servita, a izražava Marijino sudjelovanje u patnjama Isusa Krista po kojima je otkupio svijet od smrti i grijeha. Zanimljivo, Marijine žalosti zapravo su trenutci kada je Isus, njezin sin, patio. Marijina majčinska uloga nije se iscrpila u tome što je rodila Božje dijete, ona je duboko proživljavala svaki Isusov korak. Ona je s njime su-patnica, su-putnica i na neki način i su-otkupiteljica. Njezine nas žalosti približavaju Isusovim patnjama; gledajući njezinim očima, otkrivamo svu dubinu ljudske tuge. [...]

<https://www.glas-koncila.hr/mjeseci-u-molitvi-rujan-za-7-marijinih-zalosti/>

Samoodricanje i nasljedovanje križa

Ne zvuči li paradoksalno kad Isus govori svojim učenicima a time i nama: "Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi mene i evanđelja, spasit će ga"?

Nije li naš sveopći životni stil upravo usmjeren na to, da učinimo nešto od svoga života? Ne govori li se uvijek o samoostvarenju? Ne poznajemo li svi mi ove dobre savjete koji glase: "Misli u najmanju ruku na samoga sebe, jer i drugi misle samo na sebe". "Ako nećeš sam o sebi, neće nitko o tebi?"

Logika evanđelja protivi se davanju prednosti ovakvome cilju. Sve to može izgledati lijepo i ružičasto: ipak nema nikakvog samootkupljenja! Tko misli, da samoga sebe može spasiti, ide u zabludu. Neko vrijeme se moglo činiti, kao da bi netko mogao kupiti svoj život. Možda su ona ili on uspješni u zvanju, imaju dobar prihod, i sve to dobro klapa. Ipak je li to sve, ako mi samo sebi vjerujemo i gradimo na pije-sku!

Isus bi htio upravo to pokazati svojim riječima: tko želi doći do sreće svoga života samo vlastitim snagama, taj konačno neće posjedovati, nego će još izgubiti, što ima. Tko naprotiv u svemu vjeruje u Boga, i radi Isusa svoju vlastitu korist stavlja u pozadinu, taj će upravo naći onaj pravi i blaženi život, koji je ovdje na zemlji u početku skriven, i traje u Božjoj slavi.

Isus Krist, Gospodin i učitelj, pokazuje svojim učenicima kraljevski put samoodricanja. Unutrašnja tajna ovoga puta je ljubav. Jer samo je ljubav sposobna, u punoj slobodi odreći se toga vlastitoga i predati se ljubljenoj osobi. Tko stvarno želi biti Isusov učenik, taj stupa u vezu sa snagom Božje ljubavi, koja nas čini sposobnima, da izidemo iz sebe. Tako napuštamo sami sebe i nalazimo se nanovo u Bogu kao u onim ljudima kojima dokazujemo našu ljubav. Ništa nije izgubljeno od toga što darujemo Bogu. Sve naprotiv proigrava i gubi onaj, koji uvijek misli samo na sebe, i misli da može tako spasiti svoj život

ili kako se to kaže svoju ovčicu dovesti na suho.

Upravo tim putem ljubavi i samoodricanja išao je sam Isus. Njegovi učenici – uključivši Petra – još su bili zaokupljeni u svome svijetu. Mislili su, da bi Mesija morao u svjetskom smislu učiniti karijeru i pokazati se moćnim kao veliki kralj ili vojskovođa. Isus ih poučava da ga kroz kratko vrijeme očekuje patnja i smrt na križu. Ljudski govoreći njihove nade će se izjaloviti. Ipak to nije konačno: on će treći dan ustati od mrtvih!

Za učenike je to bio dug i bolan proces učenja, da ove istine usvoje u svom životu. Bog je njih u pedagogiji ljubavi postupno uvodio u visoki ideal, kojeg je Isus naviještao. Oni su se najprije bojali križa a kasnije su ga zavoljeli. Najprije su se srdili i bježali od njega, kad je postalo ozbiljno. U-skrslu Krist ih je ponovno okupio i učinio ih živim kamenjem svoje Crkve.

Ne strašimo li se i mi pred Gospodinovim riječima? Sigurno, mi smo slabi i grješni. Ipak nam je dovoljna Božja milost, i tješi nas njegovo obećanje. Za svakoga od nas postoji dobar put na kojemu možemo slijediti Isusa Krista u predanju naše ljubavi. Mi smijemo ići s njime u povezanosti s našom nebeskom majkom Marijom, koju nam je Isus Krist darovao za majku sa svoga križa. Isto tako po Kristovoj milost imamo udjela na otkupljenju i zajedno sa svima svetima nalazimo vječnu radost kod Boga.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/24-nedjelja-kroz-godinu-2/>

Prisjećamo se sedam teških trenutaka Marijina života:

Šimunovo proročanstvo u hramu da će joj „mač probosti dušu“, bijeg s djetetom Isusom u Egipat, traženje izgubljenog dječaka Isusa u hramu, susret s Isusom na križnom putu, boli dok su Isusa pribijali na križ, skidanje Isusa s križa („Pietà“), Isusov pogreb.